

[Alice Faber]

Der er lige skrevet en bog om denne rådgivning. Her bliver der interviewet, jeg tror omkring 30 kvinder. Den viser, at den rådgivning, som foregår nogle steder, er meget dårlig, mens den andre steder er lidt bedre. Der er behov for, at vi kigger mere på dette, som er så utrolig svært for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Fru Alice Faber udtrykte, at vi burde prioritere. Jeg forstod det på den måde, at fru Alice Faber mener, at vi skulle tage adoptionsbørn med ind i billedet. Hvis jeg har forstået det ret, kan jeg egentlig godt forstå et barnløst ægtepar, der som første alternativ ønsker at få et eget barn, før man går til det næste: at adoptere et barn.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

For min skyld kan vi gerne tage adoptionerne med ind, men der er ikke så mange børn til bortadoption. Jeg mener også, at det handler om penge. Det kan ikke hjælpe noget, at vi her siger, at vi godt vil give penge til det ene og ikke penge til det andet, men godt vil blive ved med at lave nogle meget fine teknikker, så alle mulige mennesker kan få børn, og så behandler børn, der bliver født, på en meget dårlig måde.

Der bliver fjernet flere og flere børn hjemmefra i dag. Hvorfor forsker vi ikke mere i, hvilke årsager der er til, at der bliver fjernet så mange børn fra hjemmene? Vi kunne godt behandle de børn, der er i dag, lidt bedre.

Tinning (VS):

Indenrigsministeren bekræftede sin holdning, at det er nu, vi må diskutere disse ting, det er nu, vi må finde vores ben, inden vi går videre ud ad sporet. Indenrigsministeren sagde også, at var der noget, som hendes hjerte bankede varmt for, var det en folkelig debat. Jeg synes, begge dele trænger til at blive præciseret, ellers havner vi bare i ord uden indhold.

Det, som er udgangspunktet for denne diskussion, er jo bl.a. ultralydscanningen, der udvikler sig til noget rutinemæssigt, uden at nogen opdager det. Reagensglasbarnet går fra forsøg til eksistens, uden at vi får en poli-

tisk debat, hvad indenrigsministeren også selv siger. Hvad kan hele diskussionen om fosterhjerner og hele diskussionen om den særlige form for vaccine, som gør, at kvinder ikke kan føde børn længere – de ting er sket – hvad kan den bruges til?

Nu siger ministeren: vi må lige tænke os om, inden vi går videre ud ad sporet, og vi må have en folkelig debat. Det, ministeren i virkeligheden siger, er, at hele denne udvikling starter med, at vi sætter os på den flade i 5 måneder og venter, til nogen kommer med noget den 1. oktober. Det mener jeg er utilstrækkeligt. Det, der sker i de 5 måneder, er jo blot det helt snævre ekspertudvalgsarbejde. Vi siger til disse eksperter: vil I være rare at fortælle os, om der er brug for lovgivningsmæssige reguleringer? Hvis der er, laver vi en bredere kommission og alt det. Det er da rystende, at det er eksperterne selv og deres nærmeste, havde jeg nær sagt, som skal finde ud af, om der er behov for reguleringer. Det er da lige præcis det, den brede folkelige debat skal tage fat på. Derfor vil jeg vide, om indenrigsministeren ud over at sige, at nu må vi endelig ikke fare ud ad sporet, før vi har fundet vores egne ben, så vil gøre noget.

En af de ting, indenrigsministeren kunne gøre, var at sige til de videnskabetiske komiteer: Jeg ved godt, at I har nogle vedtægter, som gør, at I har tavshedspligt, hvis lige kun findes i folketingets udenrigspolitiske nævn. Det er skadeligt for den folkelige debat. Derfor vil jeg foreslå, at I laver det om, og at I som medlemmer af de videnskabetiske komiteer kommer frem og orienterer.

Det ville være ét godt skridt. Et andet godt skridt ville selvfølgelig være, om indenrigsministeren sagde, at det ville være helt fint – det kan man ikke pålægge nogen – hvis forskerne forsøgte at informere os yderligere om, hvordan man kunne lave et debat-skabende oplysningsudvalg, bredt sammensat. Jeg mener i hvert fald, vi må have noget mere konkret end bare otte eksperter, der kigger på det, og at der så til oktober kommer en minister og fortæller os noget. Der er medlemmer af dette høje ting, der kender den sang og også ved, hvad der kommer ud af det. Det er simpelt hen i modstrid med ministerens egne erklæringer om, at nu må vi i gang, og vi må have en diskussion, og vi må gøre et eller andet i stedet for bare at